

Cum s'a împărțit dreptatea între anii 1930—1938 la F. R. F. A.

— sub regimurile de „libertate și democrație” —

Odiseia grupărilor C.A.T., R.G.M.T. până la desființarea C.A.M.T.-ului

În anul 1930 au existat la Timișoara două cluburi mari. Au fost mari prin masele de sportivi cari erau încadrate în aceste două cluburi atât de diferite prin structura lor.

Unul din cluburi a fost C. A. T., Clubul Athletic din Timișoara care a fost constituit de un număr de intelectuali, studenți și elevi de școală entușiști sportivi, iar celălalt club a fost R. G. M. T., Reuniunea de Gimnastică Muncitorească din Timișoara, cu membrii exclusiv muncitori din capitala Banatului.

O fuziune după formula: C. A. T. + R. G. M. T. = C. A. M. T.

Acste două cluburi au avut de luptat tot timpul existenței lor separate cu mari dificultăți. Deși erau susținute de mii de sportivi timișoreni, nu au putut face față concurenței neloiale ale celor două cluburi frunzose timișorene: Chinezul și Ripensia. Din această dificultate s'a născut ideea fuziunii, frunzile celor două grupări crezând, că unindu-se forțele vor putea răzbi și vor putea promova acolo, unde valorea lor sportivă le îndreptățește.

Muncitorii manuali s'au unit cu muncitorii intelectuali și din fuziune, s'a născut un club viabil gata să înfrunte concurența.

Ce a pățit C. A. T. la F. R. F. A.

C. A. T. a jucat pe acele vremuri în Divizia B și a reușit să se impună, calificându-se pentru baraj, care trebuia să hotărască echipa îndreptățită să joace în Divizia A. Adversarul a fost Victoria (România) din Cluj și barajul s'a terminat cu victoria C. A. T.-ului care trebuia să promoveze.

Federația hotărâște altfel...

În chestiunea promovării C. A. T.-ului în Divizia A, s'a iscat o mare controversă. Biroul Federal s'a întrunit și a adus o decizie nemotivată prin niciun articol din regulamentul în urma deciziei C. A. T. nu a promovat, iar D. Radu Istrate, care și atunci a fost membru în Biroul Federal a părăsit ostentativ sediul motivându-și plecarea, că nu este de acord cu lezarea principiilor sportive pentru ca pornirile șovine și retrograde să triumfe.

Acet „mîle intermezzo” a fost cel mai puternic argument pentru fuziunea CAT-RGMT să devie un fapt implinit.

Azi la ANEF Campionatul militar de foot-ball

va fi onorat cu prezența membrilor guvernului

În prezența d-lui General de Corp de Armată Vasiliu Răscanu și a membrilor Guvernului are loc astăzi 23 August ora 17.30 pe terenul A. N. E. F. deschiderea campionatului militar de foot-ball.

Cele 16 echipe ale Marilor Unități vor defila la ora 17.15 în fața înalților oaspeți și a publicului spectator după care va urma matchul între Corpul 2 Armată și Corpul 5 Teritorial.

D. Locot. Comandor Tacu dela S. S. Marina va arbitra următoarele formații:

Corpul 2 Armată: Lt. Neață, Sold. Druf, Sold. Chelu, Cpt. Pungă, Sold. Ionescu, Sold. Barbu, Slt. Ionescu, Locot. Zaharia, Sold. Alexandrescu Slt. Văduvescu, Sold. Ionescu Florea.

Corpul 5 Teritorial: Sold. Codaci Iosif, Slt. Comănescu, Someșan, Locot. Boacă, Sold. Dobai, Sold. Bariceanu, Sold. Bădin, Cpt. Crețu, Sold. Ștefan, Slt. Nineacă, Serg. T. R. Prișcu.

Campionatul se desfășoară prin eliminare, iar finala va avea loc în ziua de 1 Septembrie într-un cadru festiv când echipa învingătoare va primi din mâna d-lui Ministru de Război „Cupa Armatei”.

Primele două echipe clasificate se vor antrena timp de 2 săptămâni la A. N. E. F. sub grija secției Sport a Inspectoratului E. C. P. după care selecționarea va juca cu echipa Carmen sau Ciocanul înainte de a înfrunta una din puternicele echipe sovietice.

Un eveniment sportiv de importanță simbolică Un match de foot-ball Spania Republicară - Basel (Elveția) în care reprezentativa Spaniei libere a învins cu 4-2 (2-1)

Au trecut 10 ani de când pământul cald al Spaniei a fost udat de sângele înfierbântat al fiilor săi, în urma războiului fratricid. Prin puterea armelor și teroarei a fost înăbușit strigătul după dreptate și libertate al poporului spaniol și a silit pe nenumărați fii ai lui să părăsească patria pentru a scăpa de urmăririle falangei fasciste. Unii din ei fiind sportivi, își continuă activitatea, risipiți în străinătate, păstrându-și însă în suflet dragostea lor către țară.

Reprezentativa de I. ROSIN

Orășul Basel din Elveția a avut onoarea a găzdui reprezentativa de foot-ball a Spaniei republicane. Cât de ciudat ar suna chiar, această echipă a putut fi formată, mulțumită activității laborioase a conducătorului biroului de informații și propagandă a guvernului spaniol în exil, d. José Maria Aguirre.

Echipa este formată numai din spanioli care părăsindu-și patria încă în 1936, au găsit ospitalitatea binevoitoare a Franței și Angliei, unde în rândurile mișcării sportive, ei își continuă activitatea lor. Cu toate că sunt risipiți în străinătate ei își păstrează o strânsă legătură între ei, reușind după cum vedem să formeze o echipă unitară. Mulți din ei au ajuns chiar figuri remarcabile în viața sportivă ca de pildă MOLINNEVO, unul din cei mai buni portari ai Franței și tot odată căpitanul echipei spaniole.

„Moli” a devenit un as printre „galcalperii” și toți sunt mândri de el. Înalt, svelt cu tenul lui bronzat, el a rămas un devotat al patriei sale și declară că e bucuros a reprezenta echipa spaniei libere. „Nu rezultatul final al acestui joc este de importanță” spune el, la întrebarea cum se va termina matchul, „ci faptul că nu este permis să reprezentăm oficial Spania noastră liberă”.

Mandeluniz

centrul înaintaș și tot odată antrenorul echipei este cunoscut în istoria fotbalului încă din 1938 și 39. Și el își exprimă dragostea către țara lui, păstrând totuși o adâncă recunoștință pentru patriagăzda. Franța. „Mă voi întoarce acasă, în ziua când poporul meu va fi iatăși liber, și aștept cu ne-

Anul II Nr. 440

Exemplarul lei 300 Sâmbătă 24 August 1940

SPORTUL popular

De 23 August

În memorabila seară a zilei de 23 August, glasul Majestații Sale Regelui, anunța începerea unei epoci noi în istoria poporului nostru. Cărdășia de patru ani cu nemții devenea o amintire, o amintire dureroasă și rușinoasă însă. Lagărele și închisorile în cari gemuseră închiși luptătorii antifasciști erau desființate. Libertățile și drepturile politice de cari poporul nostru fusese lipsit atât amar de vreme erau reînstate. Toate îngrădirile rasiale erau abolite. Dictaturii sângeroase și antipopolare îi lua locul democrația.

Dar dela 23 August până la 6 Martie, când guvernul pe deantregul democratic al d-lui dr. Petru Groza a venit la putere, au trecut luni de lupte grele pentru consolidarea democrației românești, împotriva tuturor forțelor întunecoase care căutau să o răpună din nou. Deaceia când ne gândim la 23 August 1940, ne gândim imediat și la 6 Martie 1945, pentru că dacă prima este ziua sfântă a eliberării naționale de sub jugul nemțesc, a doua, este ziua victoriei definitive a democrației la noi în țară, ambele zile fiind aureolate de măreția figură a Majestații Sale Regelui.

Ziua de 23 August 1946, când comemorăm împlinirea a două ani

declanșat ofensiva împotriva urmărilor secretei, care a prăpădit în ultimele luni mare parte din recolta de porumb. Împotriva acestui flagel o singură soluție există: muncă, muncă neostentivă și neîntreruptă. Mari lucrări de utilitate publică vor fi organizate pentru masele țărănești să poată plăti prin munca lor marile cantități de cereale și nutreț cele vor fi puse la dispoziție de către autorități. Toată țara va fi transformată într-un stup de albine, pentru ca amenințarea foametei să fie transformată într-un vis urât și numai atât.

Și mai ales 23 August 1946 ne găsește acum în preajma alegerilor generale. Aceste alegeri sunt hotărâtoare pentru destinul țării. Poporul român va avea să hotărască între reacțiune și democrație, între întuneric și lumină. Și cu siguranță că muncitorii, țărani și intelectuali români, cunoscând care este interesul lor propriu și al patriei, vor și pe cine să aleagă. Alegerile parlamentare din toamna aceasta nu sunt din cele obișnuite în trecut pentru „scrânciobul puterii”. Ele trebuiesc câștigate pentru ca regimul democratic în-

staurat prin voința poporului la 6 Martie să devie o permanență.

Aceasta este însemnătatea actuală a zilei de 23 August, și sfântă pentru tot neamul românesc, dar și zi de încordare a voinții și forțelor. Pentru toți cetățenii țării, inclusiv noi sportivii. În astfel de zile mărețe privim înapoi cu mândrie la ce s'a realizat, dar cu grabă ne întoarcem privirea spre viitor și cu mintea la mușchii încordați, ducem munca mai departe. Pentru că toate așteptările și nădejile noastre să fie împlinite, chiar mai mult decât sperăm. Realiz-

Din București-Brașov-Ploiești-Sibiu

50 concurenți vor lua plecare în marea cursă ciclistă de fond „Victoria”

Scurt istoric al primei ediții. N. Chicomban câștigător în 1945. — N. I. Tapu revelația cursei

Marele eveniment ciclist al sezonului își constituie desigur disputarea cursei de mare fond în 6 etape — și două zile de repaus — „Victoria”.

Ciclistii bucureșteni împreună cu ațelgătorii din Ploiești, Brașov și Sibiu își vor disputa înaltietatea în Cursa Victoriei.

Un start populat de 50 concurenți vor lua plecare în prima etapă a cursei în Stea „Victoria”.

Nichicomban (Brașov) câștigătorul primei ediții...

Disputată pentru prima dată acum un an — pe același traseu, cu aceleași etape, victoria a revenit alergătorului brașovean N. Chicomban — de mai multe ori campion național.

În prima ediție, destul de numărul concurenților n'a depășit 30, totuși cei mai buni alergători ai țării au făcut ce-a mai bună poșagăndă Ciclistului Românesc.

Chicomban — câștigătorul — și-a învins cupa Victoriei, alergând cu tactică inteligentă, dominând prin tehnică tot lotul ciclist.

deși... Norhadian a câștigat 4 etape!

Interesant este faptul că în prima ediție a cursei „Victoria” Chicomban n'a câștigat nici-o etapă din cele 6.

În prima s'a clesat la locul 4, în a doua la locul 4, în etapa 3-a la locul 3, în etapa 4-a a ocupat locul 2 și a 5-a și 6-a tot locul 2.

Ev. Norhadian deși a câștigat 4 etape în clasamentul general, totuși în clasamentul general al Cursei a ocupat locul 6 și aceasta se datorează unor pene de caucuc în prima și a cincea etapă care l-a costat pe Norhadian multe minute.

Ciudătenie curselor cicliste.

N. I. Tapu revelația de anul trecut

Interesantă a fost însă, performanța „bătrânului” și vechiul tânărului N. I. Tapu.

După o întrerupere de 5 ani Tapu reîntră în Cursa Victoriei, realizând una dintre cele mai frumoase performanțe.

Se clasează în prima etapă al 6-lea, în etapele 2 și 3 ocupă locul 2, două pene în etapa 4-a îl obligă să sosească la locul 11, refacă în etapa 5-a pe care o câștigă la Brașov învingând la demaraj un lot în frunte cu Chicomban, iar în ultima etapă ocupă locul 4 la mare luptă cu Norhadian, Chicomban și firențic. În clasamentul general N. I. Tapu îl găsim la locul 4, înaintea altor elemente cu „veleități” de vedete.

(Continuare în pag. III-a)

UN IMPORTANT COMUNICAT al comitetului executiv O. S. P.

Comitetul Executiv O. S. P. în ședința sa din 22 August a dat următorul

COMUNICAT

În ultimul timp lansându-se o serie întregă de șvonuri tendențioase la adresa Organizației noastre, Comitetul Executiv O. S. P. dă cea mai categorică desmășnire acestora, ca ne având alt scop decât crearea unor perturbări în mișcarea sportivă românească.

Unele elemente dubioase, dușmanii mișcării sportive, doresc compromiterea Diviziei Naționale, prin crearea unei atmosfere de nesiguranță și de neîncredere în jurul ei.

Comitetul executiv O. S. P. denunță în modul cel mai energic aceste elemente și face cunoscut că toate măsurile luate au ca scop asigurarea perfecte desfășurări a acestei competiții.

Toate măsurile s'au luat de comun acord, și după cercetarea tuturor aspectelor problemelor ce s'au ridicat și cu consultarea forurilor competente, avându-se în vedere propășirea sportului de mase și a sportului de calitate din România.

Amatorismul se clatină? Patru moțiuni privind amatorismul în discuție la Oslo

OSLO, 22 (Sportpress). — Cu ocazia inaugurării Campionatelor naționale ale Europei, se fine aici și Congresul Federației Internaționale de Atletism (F. I. A. A.). În prima zi a congresului, Miercuri s'au înscris pe ordinea de zi a ședinței următoarele moțiuni: ridicarea maximului de premii dela 10 la 15 lire (din partea Suediei); recunoașterea recompensării salariilor pierdute de concurenții la jocurile Olimpice, campionatele europene și naționale Belgia — sau aso-

nemarca, Finlanda); revizuirea regulamentelor Federației Internaționale asupra amatorismului, cu cererea permisiunii recalcificării atletilor și sancționării conducătorilor care încurajează profesionismul (Țările Scandinave); introducerea la Jocurile Olimpice a unei probe de marș de 25 km. și recunoașterea recordurilor mondiale pe 10 și 25 km. marș (Suedia și Norvegia); instituirea unui comitet special pentru a studia regulamentele probelor internaționale și probelor privind pe amatori (Elveția).

Odată cu Oslo La PREDEAL

Sâmbătă și Duminică

Măine după amiază, încep pe stadionul Batalionului Vânătorilor de Munte dela Predeal, cele mai pasionante concursuri naționale de atletism, din ultimii ani. Dată fiind importanța acestor concursuri, ne vom ocupa astăzi mai pe larg despre ele, încercând cu această ocazie, să relatăm și actuala situație calitativă a atletismului românesc.

Comentariile vor fi făcute pe probe indicându-se pentru fiecare, câștigătorii din ultimii cinci ani ai Predealului, și cele mai bune șanse performanțe ale anului acesta, pentru a fi posibilă o cât mai justă apreciere, a posibilităților atletilor ce se vor angaja în lupte.

100 m. PLAT

Va fi una din cursele ce vor fi urmărite cu un mare interes aici, pentru prima oară, Moinea, Lupșa și Zenide se întâlnesc toți trei. Și apoi, este vorba în această cursă, nu numai de o suprematie națională. Fiindcă, în același timp, la Oslo, se dispută europenele. Iar sportivii noștri, absenți acolo, vor să dovedească măcar în țară, ridicată la vâloare.

Cine va câștiga? Credem în victoria lui Moinea. Va fi urmaș de Lupșa, Zenide și Coracu. Performanța? Un 10 s. 7, sau 10 s. 6 ar fi pe linia antecedentelor.

Câștigătorii din ultimii cinci ani, au fost următorii:

1941: Ion Moinea (U) 10 s. 8.
1942: Ion Moinea (St. R.) 10 s. 5 R. N.
1943: Ion Moinea (St. R.) 10 s. 5 R. N.
1944: Ion Moinea (U) 10 s. 8.
1945: Eugen Lupșa (El.) 52 s. 6.

Rezultatele cele mai bune ale anului acesta, au fost obținute de:

51 s. 6 Virgil Ludu (ACR); 51 s. 9 Emil Jecu (ACR); 52 s. 0 Ion Zenide (ACR); 53 s. 0 Silviu Dumitrescu (A. C. R.); 53 s. 2 Gergely (Ferar); 53 s. 1 Ladislau Kiss (Prog. Oradea).

Un lot select de dem-fondisti vor alerga cele cinci tururi ale micului stadion. Reținem, în ordine pe: Gh. Kiss, Tămașu, Pop, Szard și, dacă va concura, pe Radu Ioniță. Lupta pentru primul loc este și aici interesantă de urmărit.

1941: Dinu Cristea (St. R.) 4:19.0.
1942: D. Tămașu (V.D.) 4:20.0.
1943: Pandrea (U.A.B.) 4:13.3.
1944: Pandrea (U.A.B.) 4:21.0.

1944: Ion Zenide (St. R.) 53 s. 8.
1945: Eugen Lupșa (El.) 52 s. 6.
Rezultatele cele mai bune ale anului acesta, au fost obținute de:

51 s. 6 Virgil Ludu (ACR); 51 s. 9 Emil Jecu (ACR); 52 s. 0 Ion Zenide (ACR); 53 s. 0 Silviu Dumitrescu (A. C. R.); 53 s. 2 Gergely (Ferar); 53 s. 1 Ladislau Kiss (Prog. Oradea).

Un lot select de dem-fondisti vor alerga cele cinci tururi ale micului stadion. Reținem, în ordine pe: Gh. Kiss, Tămașu, Pop, Szard și, dacă va concura, pe Radu Ioniță. Lupta pentru primul loc este și aici interesantă de urmărit.

1941: Dinu Cristea (St. R.) 4:19.0.
1942: D. Tămașu (V.D.) 4:20.0.
1943: Pandrea (U.A.B.) 4:13.3.
1944: Pandrea (U.A.B.) 4:21.0.

(Continuare în pag. 3-a)

Morabito campion european?

Conflitele între forurile conducătoare pugilistice, nu sunt un lucru nou. Ne amintim de cazul I. B. U. — N. B. A. care timp de ani îndelungați au recunoscut campioni mondiali, boxeri diferiți pentru fiecare categorie.

În America, National Boxing Association și New-York State Boxing Commission, nu au căzut de acord nici acum. Astfel, campion mondial la categoria ușoară este Ike Williams pentru N. B. A., și Bob Montgomery pentru N. Y. S. B. C.

Să se repete oare povestea în Europa?

În timpul nașismului a fost așa numita A. P. P. E. Acum reținem, după un acord recent între Anglia și Franța s'a statuat un nou for: „European Boxing Association”, la care urmează să se afliască și celelalte state europene. Unele din acestea rămân însă intrinsecate. Și încă cum.

O telegramă din Roma ne informează că Morabito (egalul lui Chiriac), bădă în 15 repize îndărjite pe Bonavalli (găvîngător lui Gh. Popescu), a cucerit astfel titlul european la categoria cecos.

(Continuare în pag. 3-a)